

# ΕΡΕΒΑ

## ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΑΡΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἱστορία . . . Δρ. Νίσι 42  
Ἐν ταῖς ἱστορίαις . . . 45  
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ κτλ. Τ. 4  
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ . . . 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

## ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΩΝ ΠΡΟΠΑΡΑΡΤΕΑ

Δι' ἑκατὸν στίχων ἑκάς . . . λεπτά 40  
ἑξ . . . 30  
τρεῖς, καὶ τετράκις . . . 20  
πεντάκις καὶ ἑξακις . . . 15

Γραφεῖον τῆς ΕΡΕΒΑΣ κατὰ τὴν ὁδὸν Βυρπιδίου ἀριθ. 51.

Ἐκαστον φύλλον τῆς ΕΡΕΒΑΣ τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

## ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὸ προχθὲς ὁρκισθὲν καὶ ἀναλαβὸν τὴν ἐξουσίαν ὑπουργεῖον τοῦ κ. Δεληγεώργη, ἔπρεσε χθὲς ἐν τῇ βουλῇ.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, κ. Δεληγεώργης, ἀναβὰς τὸ βῆμα, ἐξέθηκε τὰ τῆς συγκροτήσεως τοῦ ὑπουργείουτου, ἐν περιλήψει δὲ καὶ κεφαλαιωδῶς ἀνέπτυξε τὰς ἰδέας τῆς κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν προπαρασκευῶν, καὶ τὰς βάσεις τῶν νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο ἐσκόπει νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν βουλὴν· προσέθηκε δὲ, ὅτι τὰ νομοσχεδία ταῦτα θὰ ἦσαν ἔτοιμα νὰ εἰσαχθῶσιν ἐν τῇ βουλῇ, εὐθὺς ἀμέσως κατὰ τὴν ἐπομένην πρώτῃν ἢ δευτέραν αὐτῆς συνεδρίαν. Ἀλλὰ μόλις κατῆλθε τοῦ βήματος ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτὸ, συνεπεία τῆς προηγηθείσης συμφωνίας μεταξὺ τῶν κ.κ. Κουμουνδούρου καὶ Ζαΐμη, ὁ ἐκ Ναυπλίας βουλευτὴς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς κ. Βύθιμιόπουλος, ὅστις καθυπέβαλεν, ἣν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, ἔγγραφον πρότασιν ἀποδοκιμασίας κατὰ τοῦ ὑπουργείου, αὐτὸς μὴ πληροῦντος τοὺς ὅρους κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως. Συζητήσις οὐχὶ μακρὰ ἔλαβε χώραν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης, χρησιμεύουσας ὡς παραιτέρω ἀποδείξεως, ὅτι ἀποδείξεως ἀνάγκη ἀκόμη ὑπῆρχε, ποῖοι κανόνες κοινοβουλευτικοὶ ὀδηγοῦσι τὰ προσωπικὰ κόμματα καὶ ποῖα συμπεράσματα ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς των δύνανται νὰ ἐξαγάγῃσιν οἱ ἔχθροί ἡμῶν καθ' ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ κρίσιμῃ περιστάσει. Ἀν ὁ κύριος Δεληγεώργης ἐπαρουσιάζετο, ἵνα ζητήσῃ παρὰ τῇ βουλῇ προθεσμίαν πολλῶν ἡμερῶν ἢ ἐβδομάδων, ὅπως προπαρασκευάσῃ τὰ νομοσχεδία του, ὅπερ ἄλλως κάπως δικαιολογημένος θὰ ἦτο ἂν τὸ ἔπραττε, θὰ ἐνοοῦμεν, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τιθέμενον ὑπὸ τῆς κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἀντιπολιτεύσεως ζήτημα ἐμπιστοσύνης. Ἀλλὰ μὴ λαβόντες τὴν ὑπομονὴν νὰ περιμένωσι τὰς δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἃς ἀνήγγειλεν ὁ κ. Δεληγεώργης, ὅτι μόναι τῷ ἐχρειάζοντο, ὅπως εἰσαγάγῃ τὰ νομοσχεδία του, ἵνα ἐκεῖ, εἴτε τὰς προτάσεις του πολεμήσωσιν, ἂν μὴ προσφόρους τὰς ἐνόμιζον, ἢ παρὰδεχόμενοι αὐτάς, ἂν λυσιτελεῖς ἤθελον τὰς θεωρήσει, θέσωσι τότε ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ἔδειξαν οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ἐθετον ζήτημα ὑπουργικῆς ἐμπιστοσύνης, ζήτημα καθαρῶς προσωπικόν, καὶ ὅτι ἐκυριεύοντο ὑπὸ μανίας τόσο ἀπλέτου, ὅπως ἐπανακτήσωσι τὴν ἐξουσίαν, ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ περιμείνωσιν

οὔτε ὀλίγας ὥρας. Παριστάνουσι δὲ ἤδη ἐν τοιαύταις στιγμαῖς εἰς τὸν ἔξω κόσμον καὶ εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος τὸ θέαμα τριῶν κυβερνήσεων ἀνατραπεισῶν ἐν διαστήματι μιᾶς ἐβδομάδος, ὅπως διὰ τῆς κωμῆδος ταύτης δυνήθῃ ν' ἀναβιβασθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ ἕτερος τῶν συμμαχῶν, ὁ κ. Ζαΐμης, ἀποῦ ἀπέτυχον τὰ πρῶτα σχέδια τοῦ νὰ μεταβιβάσῃ ἢ πρωθυπουργία ἀπὸ τοῦ κ. Κουμουνδούρου εἰς τὸν κ. Ζαΐμην διὰ τῆς ὑπὲρ τοῦ δευτέρου παραιτήσεως τοῦ πρώτου.

Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ζαΐμη συγκροτησόμενον συμμαχικὸν ὑπουργεῖον ἄρα γε θὰ ἀναδειχθῇ εὐτυχέστερον κατὰ τὴν συγκροτήσιν του καὶ θὰ προαγάγῃ τὰ κοινὰ συμφέροντα ἐπιτυχέστερον τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κουμουνδούρου διαλυθέντος; Ἡ ἱστορία τῶν συμμαχικῶν κυβερνήσεων ἀπαντᾷ κατὰ δυστυλίαν ἀπελπιστικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἢ δὲ τύχη καὶ τὰποτελέσματα τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἀποσυντεθέντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁμολογουμένως πολυμηχανωτέρου κ. Κουμουνδούρου, ἀποδεικνύει ποῖα ἔσται ἡ τύχη καὶ ποῖα τὰποτελέσματα τοῦ σχηματισθσομένου νέου συμμαχικοῦ ὑπουργείου ὑπὸ τοῦ ἐτέρου δυστυχῶς ἀδυνατωτέρου, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπωμεν, συμμαχου κ. Ζαΐμη.

Δὲν θέλομεν νὰ ὤμεν μάντιες κακῶν, ἀλλὰ πολὺ φοβούμεθα ὅτι, ὅπως περιέπλεξαν τὰ πράγματα οἱ διατυμπανίσαντες, ὅτι ἐν πρωτοκόλλῳ ἔλυσαν διὰ παντὸς τὸ ζήτημα τῆς μονίμου κυβερνήσεως ἐν Ἑλλάδι, θὰ παρέλθῃ, ἴσως ἢ σύντομος τῆς βουλῆς ὅλος ἀκαρπὸς ἢ ἀποφέρουσα καρπὸς οὐδαμῶς ἀναλόγους πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν. Εἴθε οἱ κκ. βουλευταὶ ἀναμετρήσωσιν ἐπὶ τέλους τὴν εὐθύνην των καὶ συλλογισθῶσιν, ὅτι ποσῶς δὲν ἐκπληροῦσι τὴν ἐντολήν των, ἀντιστρατεύονται μάλιστα ἀντικρὺς πρὸς αὐτὴν παρουσιαζόμενοι ἐν τῇ βουλῇ, ὅπως οὐχὶ ἰδίως γνώμας ἢ πεποιθήσεις ὑποστηρίζουσιν, ἀλλ' ὅπως τὴν εὐστάθειαν τοῦ χαρακτῆρος των ἀποδείξωσι μένοντες πιστοὶ εἰς τὰς κατὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ κομβολογίου ἐκδιδόμενας διατάγας, τῶν ὁποίων πολλάκις γνώσιν δὲν λαμβάνουσιν, εἰμὴ καθ' ἡν στιγμὴν, πρόκειται νὰ δώσωσιν ὑπὲρ τοῦ ναὶ ἢ ὑπὲρ τοῦ ὀχι τὴν ψήφον ἐκείνην, ἣν ἡ πατρις των τοῖς ἐνεπιστεύθη, ὅπως δι' αὐτῆς τὰ τιμαλφέστερα τῶν συμφερόντων της, ἐν τῇ παρουσίᾳ δὲ στιγμῇ καὶ αὐτὴν ἴσως τὴν ὑπαρξίν της, ἐξασφαλίσωσι.

## ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς βουλῆς.

Δὲν ἐνόμιζον, ὅτι θὰ ἐκαλούμην ἐπὶ τὸ βῆμα, ἵνα ὁμιλήσω περὶ τοιαύτης προτάσεως, ἐὰν πρὸ ἐμοῦ δὲν ὠμίλουν περὶ αὐτῆς οἱ ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ πρότασις εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων· θίγει εἰς τὰ συμφέροντα, εἰς τὰ ὑπατά δικαιώματα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ κοινοβουλίου· πρόκειται νὰ ἀποφανθῶμεν ἐὰν ἐν τῷ σχηματισμῷ τοῦ νέου ὑπουργείου τὸ στέμμα καλῶς ἢ κακῶς ἐνήσκησε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ, ἐὰν προσέβαλε τὸ κοινοβούλιον διὰ τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὴν προέβη, διότι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ναυπλίας οὐδὲν ἄλλο λέγει, εἰμὴ ὅτι τὸ στέμμα ἠθέτησε τὰ δικαιώματα τῆς βουλῆς.

Εἶμαι ἐκ τῶν φρονούντων, ὅτι ἐκατέρα ἐξουσία ζηλοτύπως πρέπει νὰ διεκδικῇ τὰ ἴδια δικαιώματα, καὶ ἐὰν ἐπειθόμεθα, ὅτι κατ' ἐλάχιστον τὸ στέμμα προσέβαλε τὰ δικαιώματα τῆς βουλῆς διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ, οὐδέποτε ἠθελον παραδεχθῇ ὅπως τὸ κοινοβούλιον ἴστωπῃ. Ἀλλὰ καὶ προηγουμένως ἐξεφράσθην, καὶ ἤδη νομίζω ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁ ἔχων ἀντίθετον γνώμην, ὅτι ἡ γενομένη ἐκλογὴ εἶναι κατὰλληλος καὶ ἡ μόνη κατὰλληλος.

Ἡ βουλὴ διὰ τῆς πλειονοψηφίας αὐτῆς ἀπεφάνθη κατὰ τῶν μέτρων τῆς περὶ τῆς κυβερνήσεως, ἐπομένως ἀπεφάνθη κατὰ τῆς περαιτέρω εἰς τὰ πράγματα διαμονῆς ἐκείνων, οἵτινες τοιαῦτα ὑποστηρίζουσι μέτρα, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμῶν συνεδρίαν εἶπον, ὅτι ἄριστα ἐπράξεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁ τότε, ἐπὶ τῇ ψηφοφορίᾳ ἐκείνῃ, προσενεγκὼν τὴν παραίτησίν του ἢ παραίτησίν του εἶναι ἀποδείξεις εὐλαβείας πρὸς τὴν βουλὴν, καὶ εὐλαβείας πρὸς τὸ στέμμα· εἶναι ἐπίσης ἀποδείξεις εὐλαβείας πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν πλειονοψηφῶν, ἥτοι πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει τῆς θελήσεως τῆς πλειονοψηφίας τῆς βουλῆς ἐκλογῆς τῆς κυβερνήσεως, ἥτις εἶναι ἡ ἀρχή, ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ὁ σχηματισμὸς τῆς παρούσης κυβερνήσεως. Ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπλειονοψήφησε, ποῦ ὤφειλε ν' ἀποταθῇ ὁ ἡγεμὼν; Εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν βεβαίως· ἐὰν δὲ δυστυχῶς καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἦτο διηρημένη, ὅπως συνέβη, εἰς ποῖον αὐτῆς τμήμα ὤφειλε ν' ἀποταθῇ; Βεβαίως εἰς τὸ ἀπειράτη. Τί δὲ συνέβη ἔκτοτε, μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ νέου ὑπουργείου, ὅπερ νὰ ἀποδεικνύη, ὅτι τὸ τότε ὀρθῶς γενομένον, σήμερον δὲν ὑφίσταται ὀρθῶς; Ἄρα διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς πράξεως μέλη τῆς πλειονοψηφίας ἀντιπολιτεύσεως, ὥστε ἡ ὅλη ἀντιπολίτευσις νὰ μὴ παρίσταται ἀποδεχομένη τὸν γεγονὸς ὡς συνταγματικόν; Οὐδὲν τοιοῦτον γινώσκωμεν· δὲν εἰξεύρω ἂν τοιοῦτον τι θὰ συμβῇ παρὰ μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Ναυπλίας, ἐνόσω τοιαύτη δῆλωσις παρὰ μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἐγένετο, πῶς ζητεῖ παρὰ τῆς Βουλῆς ψῆφον καταδικῆς κατὰ τῆς ἐκλογῆς πρὸς σχηματισμὸν ὑπουργείου, προσώπου τακτικῶς καὶ νομίμως ἐν τῇ πλειονοψηφίᾳ ἐκλεχθέντος;

Ἐπάρχουσι γενικαὶ ἀρχαί, τὰς ὁποίας τὸ κοινοβούλιον ἀκολουθεῖ πάντοτε, καὶ πρὸς τὰς γενικάς ταύτας ἀρχὰς εἶνε σύμφωνος ὁ γενομένος σχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' ὑπάρχουσι σήμερον καὶ εἰδικαὶ ἀρχαί, ἀρχαί ἐπιβαλλόμεναι εἰς ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐκτάκτου τῶν περιστάσεων, καὶ διὰ τοῦτο εἶδατε ἡμᾶς, τὸ τμήμα, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύω, τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἶδατε ἡμᾶς ἐργασθέντας κατὰ τρόπον ἰδιόρ-

ρυθμον ἐν τῇ παρούσῃ συνόδῳ· εἶδατε ἡμᾶς τοὺς ἄκρους ἀντιπολιτευομένους ἀνεχθέντας τὴν κυβερνήσιν, οὐδεμίαν συζήτησιν προκαλέσαντας ἐντὸς τοῦ κοινοβουλίου ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἄλλης πολιτικῆς· ἀποσχόντας ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως, καὶ ζητήσαντας μόνον τοῦτο, νὰ δυνηθῶμεν νὰ συμπράξωμεν μετὰ τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης, ἥτις κατὰ τύπους εὗρίσκετο συνταγματικῶς ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῶν ὑπουργικῶν, ἵνα προσπαθῶμεν νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸ ἔργον τῆς παρασκευῆς, καὶ εἴχομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὴν εὐχὴν, τὴν ὁποίαν τότε ἐξεφράζομεν, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας, τὸν ὁποῖον τότε παρεδέχτο ἡ κυβερνήσις καὶ συνίστα ὡς ὀρθόν, ἠθελεν ἀποδέχσθαι καὶ συνιστᾷ καὶ σήμερον, ὅτι ἄλλοι κάθηνται ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν ἐδωλίων. Καὶ ἐπράξαμεν ἡμεῖς τοῦτο, ὅτε ἵστατο ἀπέναντι ἡμῶν κυβερνήσις ἔχουσα προηγούμενα, προηγούμενα πολλὰ, τὰ ὁποῖα δημοσίᾳ κατεδικάσαμεν, τὰ ὁποῖα δὲν ἠθέλομεν ποτὲ ἀνεχθῆ, ἂν δὲν ὑπῆρχον ἄλλοι ἀνώτεροι, γενικῆς πολιτικῆς, ἐθνικοῦ συμφέροντος, λόγοι, οἵτινες μᾶς ἐπέβαλλον νὰ τὰ ὀλιγωρήσωμεν τότε. Ἀλλὰ σήμερον τί ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν; ἔχομεν κυβερνήσιν κανονικῶς κληθεῖσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν· καὶ τοῦτο μόνον; ἔχομεν προσέτι καὶ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως, πρόγραμμα γενικόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου βεβαίως δὲν δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε ν' ἀποφανθῶμεν, εἰμὴ μόνον λέγοντες, ὅτι δὲν βλέπομεν διὰ τί δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ προγράμματος τούτου νὰ ὑπάρξῃ συζήτησις, ὅτι δυνάμεθα τὸ πρόγραμμα τοῦτο νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἐπωφελὴ βάσιν πρὸς περαιτέρω συζητήσεις.

Ταῦτα ἔχοντες ἐνώπιον ἡμῶν, πῶς δικαιολογούμεθα ἀπέναντι τῶν περιστάσεων, ἐν αἷς εὕρισκόμεθα, προκαλοῦντες σήμερον ζήτημα ἐμπιστοσύνης; Δὲν ἀρνοῦμαι, οὐδὲ ἀμφισβητῶ, τὸ δικαίωμα, τῆς βουλῆς ἵνα εἴπῃ, αὐτῷ θέλω· καὶ ἂν μετὰ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ταύτης ἀποδείξῃ ἡ πλειονοψηφία, ὅτι ἠθέλησεν ἄλλως ἢ ὅπως τὰ τεκμήρια δεικνύουσι, βεβαίως θέλομεν ὑποκύψει εἰς τοῦτο, διότι τὸ δικαίωμα τῆς βουλῆς εἶναι ἀναμφισβήτητον· ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ ἀμφισβήτησεως δικαιωμάτων, ἀλλὰ περὶ μορφώσεως τῆς πεποιθήσεως τῆς βουλῆς. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην συζητοῦμεν, ἵνα ἴδωμεν ποῖα πρέπει νὰ ἦναι ἡ ψῆφος ἡμῶν, κατὰ τίνα τρόπον πρέπει νὰ ἐνασκήσωμεν τὸ δικαίωμα ἡμῶν ἵνα ἐλλόγως ἐργασθῶμεν καὶ μὴ προσκρούσωμεν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους· πιστεύω δὲ, ὅτι θέλομεν προσκρούσει εἰς τὰ καίρια, ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν πρότασιν, ἣν ὁ βουλευτὴς Ναυπλίας ὑπέβαλεν.

Ἐχομεν, κύριοι, τὴν ἐλπίδα, ὅτι παραιτούμενης τῆς κυβερνήσεως ταύτης συνεπεῖα ψήφου τῆς βουλῆς, θὰ ἔλθῃ ἄλλη κυβερνήσις ὑποσχόμενη ταχύτεραν καὶ ῥεπιτυχεστέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς ἐθνικῆς παρασκευῆς; Ἄν τοῦτο ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς συζητήσεως, πρῶτος ἐγὼ θέλω δώσει ψῆφον ὑπὲρ τοιοῦτου ἀποτελέσματος· ἀλλὰ πρέπει πρῶτον τοῦτο ν' ἀποδειχθῇ, καὶ διὰ τοῦτο πολὺ ἐλοπήθην, ὅτι ἐπὶ τῇ προτάσει ταύτῃ τοῦ βουλευτοῦ Ναυπλίας ἐθεώρησαν πρέπον νὰ σιγήσωσιν οἱ ἡγέται τῶν ἀντιπολιτευομένων. Δὲν ἀμφισβητῶ, ὅτι, ἂν τὴν πρότασιν ταύτην ὑποστηρίξωσι, δὲν δύναται νὰ μὴ φέρωσιν ὑπὲρ αὐτῆς λόγους ἄλλους ἐκείνων, τοὺς ὁποίους εἶπον ὅτι ἀξιοτίμος βουλευτὴς Ναυπλίας καὶ ὁ ἀξιοτίμος βουλευτὴς Ξηροχωρίου, νὰ μὴ φέρωσι λόγους στηριζομένους εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, νὰ μὴ ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη κατ' αὐτοὺς περὶ ἀπλῆς ἐκφράσεως ἐνὸς ἀθέλω τῆς Βουλῆς, διότι τὸ κύρος τοῦ ἀθέλου οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ, ἀμφισβητοῦμεν ὅμως τὴν ὀρθότητα αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἤδη, ἐκφραζομένου. Πιστεύω, ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ πράξωσι σήμερον, ἂν δύ-

ναι να τὸ ἐπιτύχῃσι, δύνανται νὰ τὸ ἐπιτύχῃσιν ἐπίσης καὶ κατόπιν· ἀλλ' ἤδη, κατ' ἐμὲ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιζητηθῇ. Ἐὰν σήμερον ἀποχωρήσῃ τῶν πραγμάτων ἡ παρούσα κυβέρνησις, τί θέλει συμβῆ; Ἐκ τῶν τεκμηρίων, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἔχομεν, θέλει ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡ τέως συμπολίτευσις, ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὰ μέτρα ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς κατεδίκασε· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ προκαλέσῃ ἡ Βουλὴ ἄνευ συζητήσεως περὶ τῶν λόγων τῆς μεταβολῆς, καὶ ἂν τοῦτο πράξῃ ἄνευ συζητήσεως, ποῖαν γνώμην θέλει ἀποδείξῃ εἰς τὴν κοινωνίαν ἔχουσα περὶ ἑαυτῆς; Ἐὰν πῆσῃ ἡ παρούσα κυβέρνησις, θέλει ἐπανεέλθῃ αὕτῃ ἐκείνη, ἥτις ὑπῆρχε πρότερον, τοῦτο δὲ ἐνθ' οὐδὲν συνέβη ἐν τῷ μεταξύ, ὅπερ νὰ ἀποδεικνύῃ ἡ νὰ δικαιολογῇ ἐπελθούσαν μεταβολὴν πεποιθήσεων τῆς πλειονοψηφίας. Ὅποια δὲ τις ἦτο ἡ κυβέρνησις ἡ πρότερα; τίνα τὰ μέτρα αὐτῆς; Γινώσκουμεν τί φρονεῖ ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς περὶ τούτων· ὡς πρὸς δὲ τὸν καταρτισμὸν αὐτῆς ἦτο κυβέρνησις συμμαχική. Καὶ δὲν ἀρνούμαι, ὅτι, ἂν ἡ συμμαχική κυβέρνησις διὰ τῆς συμμαχίας κατορθόνει νὰ ἔχῃ τὴν πλειονοψηφίαν, εἴτε ἡ νόμιμος κυβέρνησις τοῦ τόπου· ἀλλ' ἡ συμμαχική αὕτη κυβέρνησις δὲν κατώρθωσεν οὐδὲ διὰ τῆς συμμαχίας νὰ τηρήσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῆς πλειονοψηφίας τῆς βουλῆς. Προκειμένου δὲ περὶ ἐκλογῆς μεταξύ ὑπουργείων μὴ ἐχόντων ἐκ προοιμίων τὴν πλειονοψηφίαν, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τοῦ ἐκτάκτου τῶν περιστάσεων ἡ βουλὴ θέλει ὑποστηρίξει, ἀποβλέπουσα εἰς τὰ μέτρα καὶ οὐχὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ προσωποῦ τῆς κυβερνήσεως, προκειμένου περὶ τοιαύτης κυβερνήσεως, νομίζω, ὅτι εἶναι ληπτέος ὑπ' ὅσιν ὁ τρόπος τοῦ καταρτισμοῦ τῆς πρώτης κυβερνήσεως, ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου κατώρθου νὰ ἔχῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον καὶ τὴν πλειονοψηφίαν. Κατώρθου τοῦτο διὰ συμμαχικῶν δεσμῶν, καὶ συμμαχικῶν δεσμῶν τοῦ ἥκιστα πάντων κοινοβουλευτικοῦ εἶδους, διότι ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ συμμαχικῷ δεσμῷ τρόπος ἀνεκτός, καὶ τρόπος οὐδόλως ἀνεκτός. Ὁ ἀνεκτός τρόπος ἀπαιτεῖται οἱ ἡγέται τῶν μερίδων συμπράττων ἐν τῇ κυβερνῇ αὐτοπροσώπως, διότι οὕτως ἀναλαμβάνουσι καὶ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων αὐτῶν· ἀλλὰ συμμαχία, ὁποία ἦτο ἡ τῆς παρελθούσης κυβερνήσεως, καθ' ἣν ὁ ἡγέτης μιᾶς τῶν συμμαχικῶν μερίδων ἀπηξίου αὐτὸς νὰ μετάρχη τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ μετέρχε δι' ἀντιπροσώπων, οἵτινες εὗρισκοντο εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν συμπράττοντες ἐν τῇ κυβερνῇ, ἥς ἀπετέλουν μέρος, μετὰ προσώπων, μεθ' ὧν ὥρισθησαν τὸν αὐτὸν ὅρκον ὑπηρεσίας καὶ ἐχευθίας, νὰ ἔχωσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δίδωσι λόγον τῶν πράξεων των εἰς πρόσωπον μὴ ὀκισθέν· συμμαχία παρέχουσα τὸ θέαμα ἡγετῶν μὴ συμφώνων ἐπὶ διαφόρων οὐσιωδῶν ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι γνωστὸν ὅτι, ἂν ἐκ τῆς ἀντιπολιτευσεως δὲν ἐπῆρχετο ἡ καταδίκη τῶν κυβερνητικῶν μέτρων, ἤθελεν ἐπέλθῃ ἐκ τῶν συμμάχων· τοιαύτη συμμαχία βεβαίως δὲν εἶναι ἀνεκτή, οὐδ' εἶναι τι τοσοῦτον ἐπιθυμητὸν, ὥστε χάριν αὐτῆς καὶ ἄνευ συζητήσεως νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκκένωσιν τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας αὕτῃ ἐπιζητεῖ νὰ καθέξῃ. Δὲν δυνάμεθα ν' ἀγνοῶμεν τὰ συμβαίνοντα πέριξ ἡμῶν, καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν ὑπὸ ποίους ὅρους αἱ συμμαχίαι αὗται συγκροτοῦνται καὶ ποῖα θὰ ἦναι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν· δὲν ἀγνοοῦμεν, ὅτι μεταβαίνουσιν ἀπὸ μιᾶς φάσεως εἰς ἄλλην φάσιν καὶ δὲν δυνάμεθα ν' ἀγνοήσωμεν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν διερχόμεθα μίαν τῶν φάσεων καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τὸ σήμερον σχηματισθὲν πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἢ λαθεῖ, κατὰ τὴν γνώμην τῆς συμμαχίας, εἰμὴ ἵνα διευκολύνῃ τὴν μετάβαιν ἀπὸ τῆς μιᾶς φάσεως εἰς τὴν ἄλλην· τοιαῦτα πράγματα καταδικάζω καὶ τὰ καταδικάζει ἡ... (χειροκροτήματα παρα-

τεταμένα ἐκ τῶν ἀκροατῶν) συνείδησις τοῦ ἔθνους. Ἐπὶ τοῦ θέματος ἀρὰ ἀποραινόμενος λέγω, ὅτι τὰ πράγματα ἔχουσι σήμερον ὡς εἶχον, καθ' ἣν ἡμέραν ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν τέως κυβέρνησιν, διότι δὲν ἐθεώρει τὰ μέτρα αὐτῆς ἐπαρκῆ καὶ πρόσφορα, καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος, οὐδένα βλέπω λόγον, ἵνα μεταβάλλῃ τὴν γνώμην εἶχον τότε, καὶ ἐπομένως οὐδένα βλέπω λόγον, ἵνα δώσω ψῆφον ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ ἀξιολύμου βουλευτοῦ Ναυπλίας.

### Διατριβὴ Γλάδστωνος (1)

Ὁ ἐλληνικὸς παράγων ἐν τῷ ἀνατολικῷ προβλήματι.

Ὁπωδήποτε ἡ ἐποχὴ τῆς ἐξεγέρσεως δὲν ὥρισθη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν συνωμοτῶν, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πολέμου τοῦ ἐκραγέντο· μεταξύ τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ καὶ τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ὑποτελοῦς Σατράπου τῶν Ἰωαννίνων, ὅστις ἐφάνη παρέχων εὐκαιρίαν, ἥς ἡ ἀπώλεια ἤθελεν εἶναι ἀνεπανόρθωτος. Ἡ ἐπαναστατικὴ ἀπόπειρα ἐγένετο ἐν ἔτει 1821 ἐν ταῖς παραδουναβείαις ἡγεμονείαις, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς ἐλληνικῇ οὕτα, μόνον ἐπὶ τοῦ πατρῶου ἐδάφους ἡδύνατο νὰ κρατηθῇ καὶ νὰ τελεσφορήσῃ. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τῆς μεσημβρινῆς Ἑλλάδος ἤρξατο μὲν ὑπὸ ἀπαισίους οἰωνοὺς διὰ τῆς σφαγῆς τοῦ διεσκηδασμένου ἀνὰ τὴν χώραν μωαμεθανικοῦ πληθυσμοῦ, βραδύτερον ὅμως ὑψώθη εἰς εὐγενεστέρους ἀγῶνας καὶ μεγάλα κατορθώματα. Ἀλλ' ἡ ἀφήγησις τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τοῦ ἀναχέρας ἔργου. Περιορίζομαι λοιπὸν νὰ παρατηρήσω, ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος παρέχει ἡμῖν εἰς τὰ καθέκαστα ποικίλην εἰκόνα πατριωτισμοῦ καὶ διαφορᾶς, ἀπεγνωσμένης ἀνδρείας καὶ ἀχαρκτηρίστου ἀδρανείας, τιμῆς καὶ προδοσίας, καρτερίας ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐμφυλίου ἐχθρότητος. Αἱ ἀναμνήσεις τῆς πάλης ταύτης κηλιδοῦνται διὰ πολλῶν ὁμοτήτων, οὐχ ἥττον ὅμως οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ, ὅτι ἐπὶ τοῦ ὅλου ὑπῆρξεν εὐγενὴς ἀγὼν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης, ὃν ἀνέλαβε λαὸς εὐάριθμος καὶ ἐνδεὴς πόρων, ἀποτινάσσων τὸν βόρβορον τῆς δουλείας, ἀρνούμενος ἰσχύϊν ἐκ τοῦ δικαίου καὶ δυνάμενος καὶ αὐτὰς τὰς χειρότερας αὐτοῦ παρεκτροπὰς ν' ἀποδώσῃ οὐ μόνον εἰς τὸ βάρος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αἰσχρότητα τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτῷ ζυγοῦ.

Τὰ ὑπὸ τῶν περιπετειῶν τοῦ ἀγῶνος τούτου προκύπτοντα γενικὰ πορίσματα δύνανται νὰ συνοψισθῶσι ὡς ἑξῆς· α) ὅτι ἡ καταστολὴ τῆς ἐπανάστασεως ἦτο ἔργον ὑπερβαίνον τὰς δυνάμεις τῆς Τουρκίας καὶ ἀκατόρθωτον ἄνευ τῆς βοήθειας τῆς στρατηγικῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἰκανότητος καὶ τῶν αἰγυπτιακῶν ταγμάτων· β) ὅτι ἡ πρὸς τὴν εὐλείαν καὶ τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνη προσεπόρισε τοῖς ἀπογόνους αὐτῶν πολλὰ ἐξ Εὐρώπης βοηθήματα καὶ εὐγενεῖς προσωπικὰς θυσίας, οἷα αἱ τοῦ Βύρνοφ, τοῦ Church, τοῦ Γόρδων, τοῦ Ἀστιγγοῦ καὶ ἄλλων· γ) ὅτι οἱ καταβληθέντες ἀγῶνες ἤθελον ἀποβῆ ἀνεπαρκεῖς πρὸς ἐντελῆ ἀπελευθέρωσιν ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Πρέπει ἐνταῦθα νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ περιηγούμενος τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς νήσους αὐτῆς δὲν βραδύνει νὰ διδῇ ὅτι ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐξαφάνισθαισιν, ἢ μᾶλλον ὑπνωττουσῶν ἀρετῶν τῶν Ἑλλήνων, δὲν συναριθμεῖται βε-

(1) Ὁρα χθεσινὸν φύλλον.

θαίως ἢ εὐγνωμοσύνη, ἥτις παρ' οὐδενὶ ἄλλῳ λαῷ ἀναφαίνεται ζωηρότερα.

Τὸ κοσμοῦν τὰς στήλας τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς ἱστορίας λαμπρὸν ὄνομα τοῦ Γεωργίου Κάνιγγος εἶναι ἀναγεγραμμένον ἀνεξιτήλοις γράμμασι καὶ εἰς παντὸς Ἑλλήνος τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἰδῶμεν διὰ τίνος ἔμφρονος καὶ τολμηρᾶς πολιτείας κατέκτησεν ὁ ἀνὴρ οὗτος τοιαύτην εὐγνώμονα καὶ ἀνεξάλειπτον ἀνάμνησιν ὁλοκλήρου χώρας καὶ φυλῆς.

Ὁ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγὼν ἀπέκτησεν ἐν ἀρχῇ μεγάλην ἑκτασιν ἐπὶ πάσης κατοικουμένης ὑπὸ Ἑλλήνων χώρας, ἀπὸ τῆς Κρήτης μέχρι τῆς Μακεδονίας· βραδυτέρον ὅμως περιεστάλη κατὰ ξηρὰν ἐντὸς ὁρίων στενωτέρων καὶ τῶν τῆς ἱστορικῆς Ἑλλάδος. Ἡ προφανὴς δυστυχὴς ἀνικανότης καὶ ὁ ἀμφίβολος ἠθικὸς χαρακτήρ πλείστων ὀπλαρχηγῶν ἐπεισαν εὐθὺς τὸν ἀγγινούστατον Λόρδον Βύρων, ὅτι αἱ δυσχερεῖαι τοῦ ἐπιχειρήματος ἦσαν μεγάλαι. Κατ' Αὐγουστον μῆνα τοῦ 1824, πρὸ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἰβραήμη καὶ τῶν Αἰγυπτίων, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἰκέτευσε τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐγκολπωθῇ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ματαιοῦσα οὕτω τὰ σχέδια τῆς Ρωσσίας. Ἡ περιέχουσα τὴν πρότασιν ἐπιστολὴ περιῆλθε τὴν 4 Νοεμβρίου εἰς χεῖρας τοῦ Κάνιγγος, ὅστις ἀπάντησε τὴν 1 Δεκεμβρίου ὑποσχόμενος μόνον, ὅτι ἡ Ἀγγλία, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν αἰτήσιν τῶν Ἑλλήνων, ἤθελε μεσολαβῆσαι παρὰ τῷ Σουλτάνῳ, ὥς παρὰ φίλῳ ἡγεμόνι, καθ' οὗ οὐδεμίαν εἶχεν ἢ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης ἀφορμὴν παρκαπόνου. Ἡ μεγάλη σπουδαιότης τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ἔγκειται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν Κυβερνήσεως δικαιοσύνης νὰ διαπραγματεύηται ἐν ὀνόματι τῶν Ἑλλήνων, συνεπάγουσαν καὶ τὴν σιωπηλὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τούτων νὰ συνταχθῶσιν εἰς ἀνεξάρτητον κράτος, καὶ πλὴν τούτου εἰς τὴν ὑπόδειξιν διαβήματος, εἰς ὃ ἂν προσέβαινον οἱ Ἕλληνες, ἤθελον εὖρει καὶ αὐτὸν ἔτοιμον νὰ προβῇ καὶ εἰς ἄλλας ἐνέργειας. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτου, ἀναγνωρίζων ὁ Κάνιγγ τῷ 1823 τὸν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀποκλεισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων, κατώρθωσε ν' ἀποδοθῇ εἰς τοὺς ἀντάρτας χαρακτήρ ἐμπολέμων. Προφανὲς δὲ εἶναι κατὰ τὰς ἀπλὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ κοινοῦ νοῦς, καίτοι τὸ ζήτημα ἐπεσικιάσθη τῷ 1861 διὰ τῆς προκαταλήψεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι τὰ τοιαῦτα μέτρα ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν πραγματικῶν γεγονότων πολὺ μᾶλλον ἢ ἐκ θεωρητικῶν σκέψεων.

Κατ' Αὐγουστον τοῦ 1825, ὅτε ἡ θέσις εἶχε καταντήσει ὄντως κρίσιμος διὰ τῆς εἰσβολῆς τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς περιβεβλημένης ὅσῃν αὐθεντείαν ἦτο δυνατὴ ἐν κράτει εἰσεῖν ἐμβρόνχιον, ἀπεφαίνετο, ὅτι «τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος θέτει τὴν νίεράν παρακαταθήκην τῆς ἐλευθερίας, ἀνεξαρτησίας καὶ πολιτικῆς αὐτοῦ ἐπάρξεως ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον προστασίαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας». Ἀμέσως καὶ τότε κατενόησεν ὁ Κάνιγγ τὴν ἀληθῆ τοῦ διαβήματος τούτου σημασίαν καὶ ἔσπευσε ν' ἀσπασθῇ τολμηρὰν, ἀλλὰ συγχρόνως φρονιμωτάτην πολιτικὴν πορείαν, ἀναδειχθεὶς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀριστος τῆς παρούσης ἐκατονταετηρίδος Ἀγγλος ὑπουργός. Ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ δὲν συνίστατο εἰς κενὰς μὲν, ἀλλὰ καὶ ὕβριστικὰς πρὸς τ' ἄλλα κράτη καυχήσεις περὶ τοῦ ἀνεξαντλήτου τῶν ἐθνικῶν πόρων, οὐδ' εἰς παταγώδεις διακηρύξεις τῆς ἀφοσιώσεως αὐτοῦ εἰς τὰ ἀγγλικά συμφέροντα, τὰ ὅποια οἱ Ἀγγλοὶ, ὥς καὶ πᾶν ἄλλο ἔθνος, τὰ ἰδιαίτερα αὐτοῦ, οὐδόλως κινδυνεύουσι νὰ λησμονήσωσιν. Ἀλλ' οὐδ' εἰς κακοήθεις ἐπικλήσεις ἔκρινε πρέπον νὰ καταφυγῇ τῶν ἐθνικῶν φόβων καὶ ἀντιπαθειῶν, εἰς τὰς ὁποίας οὐδεὶς λαὸς δύναται ν' ἀντιστῇ, ὁσάκις τὰ μορμολύκεια ταῦ-

τα παρίστανται αὐτῷ περιβεβλημένα τὸ κυβερνητικὸν κύρος. Ἀντὶ τούτων οὐσιώδεις γνώρισμα τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ὑπῆρξεν εὐγενὴς τις καὶ ἱπποτικὴ πεποιθήσις εἰς τὴν φρόνησιν καὶ τὰ φιλελεύθερα αἰσθήματα τοῦ ἔθνους, μέλλοντος ν' ἀκολουθήσῃ μετὰ θάρρους τοὺς ἡγήτορας αὐτοῦ, ἂν οὗτοι ἐτρέποντο τὴν εὐθείαν ὁδόν. Πρὶν ἀνέλθῃ ὁ Κάνιγγ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐν ἔτει 1822, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὑπέβλεπε τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων ἐξ ἀντιζηλίας πρὸς τὴν Ρωσσίαν, κατὰ δὲ τὸν Φίνλαῦ, ἡ ἀντιπάθεια αὐτοῦ ἦτο μείζων ἢ παρ' οἰαδήποτε ἄλλῃ χριστιανικῇ κυβερνήσει. Ὁ πιστὸς αὐτῆς ἀντιπρόσωπος Θωμᾶς Μαίτλανδ, ὁ γνωστὸς ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ Βασιλεὺς Θωμᾶς, ἀφοῦ παρέβη τὴν πρὸς τοὺς νησιώτας συνθήκην ἰδρύων κυβέρνησιν πράγματι ἀπόλυτον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, ἀπειράθη νὰ ὑφαρπάσῃ διὰ χαμερπῶν κατασκόπων τὰ σχέδια τῆς κυοφορουμένης ἐπαναστάσεως. Οὐδεὶς πολιτικὸς ἀνὴρ εἶχε πλείονας ἀφορμὰς τοῦ Κάνιγγος νὰ τρέφῃ προσωπικὴν ἐχθρότητα πρὸς τὰς δεσποτικὰς κυβερνήσεις, ὅν' ὦν ἐμισεῖτο ὅσον οὐδεὶς ἄλλος πρὸ αὐτοῦ ἢ μετ' αὐτὸν Ἀγγλος ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν. Ἐν τούτοις ὅμως ἐνόησεν, ὅτι τὸ μόνον μέσον πρὸς περιστολὴν τῆς ῥωσικῆς ἐπιρροῆς, ἀφοπλισμὸν τῆς μοσχοβιτικῆς ραδιοφυγίας καὶ πρόληψιν τῶν παρανοήσεων, ἦτο νὰ διαδραματίσῃ θαρρύντως ἡ Ἀγγλία τὸ πρόσωπον ὑπερμάχου τῆς ἐλευθερίας, ὑπὸ τοιοῦτον παρουσιαζομένη σχῆμα εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὑπερτάτου τούτου ἀγαθοῦ. Περιβληθεὶς δι' ἀμερίστου ἐξουσίας ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Ἑλλήνων, ἅρ' ἐνὸς μὲν προσέφερε τὴν μεσιτείαν αὐτοῦ εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ τοῦ διακεκριμένου αὐτοῦ ἐξαδέλφου Στρατφόρδου Κάνιγγος, ἅρ' ἐτέρου δὲ ἐζήτει νὰ παραλάβῃ ὡς σύντροφον τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἅρ' ἦς ἐξήρτητο, ὡς καλῶς ἐγνώριζε, νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἐπιτυχίαν ἢ καταστροφὴν τοῦ ἔργου του. Αἱ περιστάσεις ἦσαν ὑπὸ τινὰς ἐπόψεις εὐ οἰκαί. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, ὁ αἰετοεὶς ἀμφίρροπος μένων μετὰ τῶν ὀρθοδόξων αὐτοῦ συμπαθειῶν καὶ τῶν δεσποτικῶν τάσεων ἢ ὑποχρεώσεων, ἀπέθανε λήγοντος τοῦ ἔτους 1825· ὁ δὲ διάδοχος αὐτοῦ Νικόλαος ἐπεδείκνυε τὰς ἀπαρχὰς τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐτοῦ δραστηριότητος, ἀποκρούων μὲν τὴν μεσολάβησιν τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν ἰδιαίτεράν αὐτοῦ πρὸς τὴν Πύλιν ἐριδα, προθύμως ὅμως δεχόμενος τὴν ὑπὸ τοῦ δουκὸς Οὐέλλινγκτῶνος προσφερομένην αὐτῷ ἐκ μέρους τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἐταιρικὴν σύμπραξιν ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐν Ἑλλάδι τῆς τοιαύτης πολιτικῆς εἰκονίζει ζωηρῶς ὁ κύριος Τρικούπης διὰ τῶν ὀλίγων τούτων λέξεων: «Ἡ Ἑλλάς ἡγήληεν δὴ».

Ἀν, ἀντὶ νὰ ἀναδειχθῇ τοιοῦτος, ἦτο ὁ Κάνιγγ ἀσθενὴς τὸν χαρακτήρα, στενωκέφαλος καὶ μικροπράγμων ἀνὴρ, πολὺς ἡδύνατο νὰ εὕρῃ λόγους ἀπαγορεύοντας αὐτῷ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν μετὰ τὸν Σουλτάνου καὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ διαφοράν. Ἡ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Λόρδου Λιβερπόλ ὑποστηρίζουσα μερὶς οὐδεμίαν ἔτρεφε συμπάθειαν οὔτε πρὸς τὴν ἑλληνικὴν οὔτε πρὸς ἄλλην οἰανδήποτε ἐπανάστασιν, οἷδ' ἐν Ἀγγλίᾳ φιλέλληνες ἀπατέλου ἐυαριθμὸν αἱρέσιν, μικρὰν ἀκούσαν ἐπιρροήν. Πλὴν δὲ τούτου οὐδεμίαν ὑπῆρχε τότε εὐλόγος ἀφορμὴ φόβου μὴ ἡ Ρωσσία λόγῳ προσπεποιημένης ἢ καὶ ἀληθοῦς προστασίας ἤθελε προβῇ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ εἰς ἀποκλειστικὰς ἐνέργειας· καθότι ἦτο παραδεδομένη κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην εἰς τὴν ταπεινόφροναν ἐπιρροὴν τοῦ Μετερνίχου. Ἐν ἔτει 1823, παρισταμένη ὡς συνήγορος τῶν Ἑλλήνων, ἐπρότεινε σχέδιον διαμερέσεως τῆς ἐξεχρηθείσης χώρας εἰς τρεῖς ὑποτελεῖς ἡγεμονείας, διοικουμένας ὑπὸ ἐντοπίων ἀρχόντων, μενόντων ὅμως τῶν προφύγων εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων. Ὡς ἐπιχειρήμα ὑπὲρ παραδοχῆς τοιαύτης λύσεως ὑπεδείκνυν

ὅτι, ἱκανοποιημένων οὕτω τῶν συμφερόντων τῶν πρωτευουσῶν οἰκογενειῶν, αὐταὶ ἤθελον ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῆς ἀνταρσίας. Τὸ μόνον τοῦ σχεδίου τούτου προτέρημα εἶναι ὅτι περιελάμβανεν ἅπασαν τὴν ἐλληνικὴν χώραν· παρῆχεν ὅμως ἀπ' ἐτέρου λαβὴν εἰς τὴν διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ φίνλαῦ ὑπόνοιαν, ὅτι τοιαῦτα προτείνουσα ἡ Ῥωσσία ἐσκόπει νὰ διατηρῇ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων εἰς κατὰστασιν διηνεκοῦς ἀναδρασμοῦ, διαιωνίζοντος τὴν ἀνάγκην Ῥωσικῆς ἐπεμβάσεως. Δὲν πρέπει προσέτι νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἐκφῆσιν τοῦ ἐλληνικοῦ ἀγῶνος ἡ συμπεριφορὰ τῆς μεγάλης ταύτης Δυνάμεως ὑπῆρξεν ἀνεπιφυλάκτως ἐχθρική. Αὕτη οὐ μόνον ἀπέβαλε τὸν Ὑψηλάντην ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ καὶ ἔδωκε τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν πρὸς εἰσόδον εἰς τὰς ἡγεμονείας τουρκικῶν στρατευμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐδίωξεν ἐκ Ῥωσσίας μετὰ παραδειγματικῆς αὐστηρότητος ἐκατὸν πεντήκοντα Ἑλληνας, οἵτινες ἀφοῦ ἡρνήθη αὐτοῖς ἄσυλον ἡ Αὐστρία καὶ ἡ τότε Σαρδηνία, μόνον δι' ἰδιωτικῶν ἐράνων ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των. Ἀλλ' ἡ Ῥωσσία εἶχε νὰ κανονίσῃ καὶ ἰδιαιτέρους πρὸς τὴν Πύλιν λογαριασμοὺς, ἡ δὲ ἔρις αὕτη παρῆχεν ἐμμεσον βοήθειαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἀπαιτοῦσα τὴν ἀποστολὴν στρατοῦ εἰς τὰ βόρεια σύνορα τῆς Τουρκίας.

Τοιαύτη ἦτο ἡ θέσις τῶν πραγμάτων, ὅτε ὁ ὀξυδερκής Κάνιγγ ὑπέβαλε τὴν πρότασιν αὐτοῦ εἰς τὸν Τζάρον, ὁ δὲ μεταξὺ τῶν δύο Δυνάμεων διαγωνισμὸς ἔδωκεν εἰς τὸ ἔργον ὧσιν ἱκανὴν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ. Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1826 ὑπεγράφη ἐν Πετροπόλει πολλοῦ λόγου ἄξιον πρωτόκολλον, τοῦ ὁποῦ αἱ οὐτιωδέστεραι διατάξεις εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι· ἡ Ἑλλάς ἰδρύετο εἰς ὑποτελὲς κράτος, διοικούμενον ὑπὸ ἀρχῶν ἐκλεγομένων παρ' αὐτοῦ, ἀφινόμενων ὅμως εἰς τὴν Πύλιν δικαιομάτων τινῶν περὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς. Εἰς τοὺς Ἑλληνας ἀφίνετο ἡ ἀποκλειστικὴ διεύθυνσις τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς τοὺς ξένους· τὰ δὲ κτήματα τῶν Τούρκων γαιοκτημόνων ἤθελον ἀγορασθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Τὸ δεύτερον ἄρθρον πραγματεύεται περὶ τῆς προτάσεως μεσολαβήσεως εἰς τὴν Πύλιν, τὸ τρίτον περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν ἤθελε πραγματοποιηθῇ τὸ σχέδιον ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως αὐτῆς· ὁ δὲ κανονισμὸς τῶν συνόρων ἀνεβάλλετο. Αἱ δύο συμβαλλόμεναι δυνάμεις παραιτοῦνται δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας, ἥς ἐγένετο ἐπιτυχὴς μίμναις ἐν ἔτει 1840 καὶ κατὰ τὸν κρμαϊκὸν πόλεμον, ἀπὸ παντὸς ἀποκλειστικοῦ ὠρελήματος καὶ πάσης ἐπεκτάσεως ὁρίων. Ἐπὶ τέλους δὲ ἐγένετο λόγος περὶ αἰτήσεως τῆς συμπράξεως τῶν τριῶν ἄλλων Μεγάλων Δυνάμεων. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἐπικυρώθη ἡ συνθήκη τοῦ Ἀκερμάν, ἥτις διεσπάρηκεν τὰς ὑφισταμένας μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Πύλης διαφορὰς, ἔλαβε μέτρα ὑπὲρ τῶν ἡγεμονειῶν καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτονομίας τῶν Σέρβων.

Ἡ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ διατυπωθεῖσα πρότασις μεσολαβήσεως ἀπερίφθη ὑπὸ τῆς Τουρκίας, ἐπαναπαυομένης ἐπὶ τῆς ἰσχύος τῶν ὀπλῶν της καὶ μὴ βλεπούσης ἀπέναντι αὐτῆς ἡνωμένην ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, καίτοι ἡ κυβέρνησις τῶν Βρυξέλων, ἀξιεπαίτως φερόμενη, εἶχεν ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως ἐπῆλθεν ἡ ὑπογραφή τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τοῦ Ἰουλίου 1829, ἥτις εἶναι τὸ κάλλιστον κόσμημα τῆς δυστυχῶς βραχυβίου ὑπουργείας τοῦ Κάνιγγος, ὡς καὶ αἱ ἐνέργειαι, δι' ὧν κατορθώθη ἡ ὑπογραφή τῆς συνθήκης ταύτης, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τὸ ἐπιστέγασμα τοῦ διπλωματικοῦ αὐτοῦ σταδίου. Ἡ συνθήκη αὕτη ἐπρόνοιος περὶ νέας παρὰ τῇ Πύλῃ μεσολαβήσεως καὶ τῶν καταναγκαστικῶν μέτρων, αἵτινα ἤθελε συνεπαγάγει ἡ ἀρνήσις αὐτῆς νὰ συμμορφωθῇ

πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ 1826. Ἀλλ' ἡ τὰς ὀλίγας ἡμέρας ὁ Κάνιγγ δὲν ὑπῆρχε πλέον.

Τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης ἐπικυλώθησαν ἐν ταχείᾳ διαδοχῇ ἡ ἐπιβολὴ καταναγκαστικῆς ἀνακωχῆς, ἡ κατὰ Νοέμβριον καταστροφὴ τοῦ τουρκικοῦ στόλου ἐν Ναβαρίνῳ, ἡ ἀποπομπὴ τῶν πρέσβων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὑπὸ τοῦ Τζάρου ἐνεκα Ῥωσικῆς ἀπαιτήσεως κηρυχθεὶς πόλεμος τῷ 1828, καὶ ἡ πρόδος τῶν νικηφόρων αὐτοῦ στρατευμάτων μέχρις Ἀδριανουπόλεως τὸν Αὐγούστον μῆνα τοῦ ἔτους 1829. Φθάσας ἐκεῖ, κατενόησεν ὁ Τζάρος ἐκ πολλῶν σημείων, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τῆς Ἀγγλίας, ὅτι φρόνιμον ἦτο νὰ σταματήσῃ. Εἰς αὐτὸν ὅμως καὶ τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν τῆς Ῥωσσίας ὀφείλεται ἡ τιμὴ τῆς καταχωρίσεως ἐν τῇ συνθήκῃ εἰρήνης πρὸς τὴν Τουρκίαν τῶν ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ 1827 συμφωνηθέντων. Τὸ δέκατον ἄρθρον τῆς συνθήκης τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀποτελεῖ τὸ διεθνὲς συμβόλαιον τῆς ἀνεξαρτήτου ὑπάρξεως τῆς Ἑλλάδος. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶχε δώσει ἀορίστους τινὰς ὑποσχέσεις εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλίαν, νομίζομεν ὅμως ὅτι ἡ προθυμία του εἰς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν ὀφείλεται πρὸ πάντων εἰς τὴν φοβερὰν γειτνίασιν τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

## ΤΗ' ΛΕΓΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΒΟΥΛΕΑΝΟΥ ΣΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25/7.—Ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ἐπέμεινεν ἐπὶ τοσοῦτον παρὰ τοῖς κ. Grevy καὶ Audiffret-Pasquier ὅπως σχηματίσωσιν ὑπουργεῖον, ὥστε πιστεύεται, ὅτι οὗτοι ἐπὶ τέλους θὰ δεχθῶσι. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξακολουθεῖ διοικοῦν τὸ ὑπουργεῖον Dufaure.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 26/8.—Ὁ κ. Hayes ἐξελέχθη πρόεδρος τῆς δημοκρατίας. Ὁ κ. Tilden διεμαρτυρήθη ἐνώπιον τοῦ Κογγρέσου κατὰ τοῦ μὴ νομίμου τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντιπάλου του.

## ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Χθὲς μετὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς βουλῆς, ἀπουσιάζοντος τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ἀνακτόρων εἰς περίπατον, ὁ κ. Δεληγεώργης ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Α. Μ. ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ ἀναγγέλλων τὰ τῆς βουλευτικῆς συνεδριάσεως προσήνεγκε τὴν ἑαυτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ παραίτησιν.

— Διὰ τοῦ προσεχῶς ἀποπλέοντος ἐκ Πειραιῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ταχυδρομικοῦ ἀτμοπλοίου μεταβαίνει ἐκεῖσε ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις κ. Tissot, ἵνα παραμείνῃ ἐν τῇ θωμανικῇ πρωτεύουσῃ ἕως τέλους τῆς διεθνούς συνδιασκέψεως.

— Διορισθέντος τοῦ ἄλλοτε πρεσβευτοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Haymerle γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς Αὐστροουγγρικῆς αὐτοκρατορίας, ἀντὶ τοῦ προαχθέντος εἰς ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς αὐτοκρατορίας κ. de Hofmann ὁ προσωρινῶς ἐκτελὼν χρῆν γενικοῦ γραμματέως βαρὼνος de Münch-Bellinghausen, πρεσβευτὴς ἐν Ἀθήναις, ἐπανέρχεται διὰ τῆς προσεχούς εὐκαιρίας ἐνταῦθα, ἵ' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως αὐτοῦ.

— Ἀπεβίωσε χθὲς προσβληθεὶς ὑπὸ ὀξείας περιπνευμονίας καὶ κηδεύεται σήμερον μεθ' ὅλων τῶν νενομισμένων τιμῶν ὁ ὑποστράτηγος Γερμανὸς Μαυρομυχάλης ἐν ἡλικίᾳ οὐχὶ πολὺ γεροντικῇ, Ὁ Γερμανὸς διακρίνετο διὰ τὸ ἀρχαῖκόν

βαίως ἢ αὐτοῦ ὅπερ ἡ ἄκρα ἀφέλεια συνεδύαζε θαυμασίως πρὸς τὰς ἐξείς τῆς νεωτέρας ἐποχῆς καὶ ἀπετέλει τὴν ὡραίαν ἐκείνην καὶ εἰς ἄκρον εὐάρεστον συμπεριφορὰν ἐφ' ἣ διέπρεπεν εἰς πάντας τοὺς κοινωνικοὺς κύκλους. Ἀγχίνους ὦν καὶ τολμηρὸς συνάμα, ἔλυσεν ἐκ τοῦ προχείρου πάντοτε καὶ εὐχερῶς πᾶν ζήτημα, ὅπερ ἐγένεα ἐπιτοπίους δυσχερείας εἰς τὴν ἡρωϊκὴν καὶ μεγαλουργὸν οἰκογένειάν του, γινόμενος ἐκτελεστής παντὸς ἐπικινδύνου καὶ δυσεκτελέστου σχεδίου ἐπὶ ὠφελείᾳ τῆς αἰέποτε φιλοταράχου πατρίδος τοῦ Λακωνίας· οἱ ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετοῦντες ἄνδρες ἐξετέλουν αἰέποτε μετὰ προθυμίας τὰς αὐστηροτέρας διαταγὰς αὐτοῦ, ῥιπτόμενοι εἰς τοὺς μεγίστους τῶν κινδύνων ὡς ἐν παιδιᾷ, κατὰ μίμησιν τοῦ παραδειγματός του. Ἦτο ἐκ τῶν ὑστάτων τῆς μεγαθύμου ἐκείνης γενεᾶς λειψάνων καὶ μετὰ τῶν ὀλίγων ἐναπολειφθέντων στρατιωτικῶν ἀνδρῶν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν τῇ γενεᾷ του καὶ τῇ πατρίδι τοῦ Λακωνία, ἐν ἣ ἡγάπατο μέχρι λατρείας καὶ ἐτιμᾶτο μετὰ δόξης πολλῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ ἀφῆκε λύπην ἀπαρηγόρητον οὐχὶ μόνον εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ ἀξία τοῦ ὀνόματός του μέλη τῆς ἰδίας οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὅλην Λακωνίαν καὶ τὴν μεγάλην χορείαν τῶν γνωρισάντων αὐτόν.

— Ἀὐριον θέλομεν δημοσιεύσει δλόκληρον τὴν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς βουλῆς ἀγόρευσιν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Λομβάρδου.

— Εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ἀπέστειλαν ὁ μὲν δῆμος Λευκαδίων δραχ. 2200, ὁ δῆμος Σφακιωτῶν 584, καὶ ὁ τῆς Καρυᾶς 1123.

— Σήμερον θέλει κηρύξει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστόφορος Σταματιάδης ἱεροκῆρυξ τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

— Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς σταυρὸς τοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Ἀντ. Ψυχάρην.

— Ἀσθενήσαντος τοῦ δξυφώνου κ. Sandier δὲν παρεστάθη χθὲς ἐν τῷ Θεάτρῳ τὸ καὶ ὑφ' ἡμῶν προαγγελθὲν μελόδραμα τοῦ Halévy «L'clair».

— Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα κάμνει ἐναρξιν τῶν παραστάσεων τοῦ τὸ παρὰ τὰ Χαυτεῖα ἀνεγερθὲν θεάτρον περιέχον 400 περίπου θέσεις ἐν τῇ πλατεῖᾳ καὶ 30 θεωρεῖα. Τὸ θεάτρον τοῦτο, ὡς γνωστὸν, ἐνοικιάσθη παρὰ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Γ. Νικηφόρον, ἐλληνικοῦ θιάσου, μέλλοντος τὰ διδάσκη καθ' ἐσπέραν δρᾶματα καὶ κωμωδίας.

— Κατὰ τὴν α' Ἐφημερίδα τῆς Ὀδησσοῦς, ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸν ῥωσικὸν στρατὸν 2,120 ἱατροί, 230 φαρμακοποιοί, 164 κτηνιατροί καὶ 380 βοηθοὶ αὐτῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, ὑπάρχουσιν ἐν Ὀδησσῷ 1984 ἄνδρες καὶ 1419 γυναῖκες, αἵτινες οὐδὲ λέξιν ῥωσικὴν γνωρίζουσι.

Ὁνομαστικὸς κατάλογος τῆς χθεσινῆς ψηφιοφορίας ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ναυπλίας κ. Εὐθυμίου πούλου.

Οἱ ὑπὲρ τῆς προτάσεως ψηφίσαντες βουλευταί.

Κ. Θεοδώρου, Ι. Μπόγδανος, Ν. Μυροκορδάτος, Ι. Κυριακός, Α. Δανόπουλος, Γ. Παπαλεξόπουλος, Τ. Φιλήμων, Π. Πετράκης, Ι. Καραγιαννόπουλος, Γ. Γεροθανάσης, Χ. Κατσικογιάννης, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Α. Μήτσας, Γ. Μίλησις, Σ. Καραϊσκάκης, Α. Αὐγερινός, Θ. Δαραλέτης, Π. Οἰκονόμου, Δ. Γαβαλάς, Θρασύδουλος Ζάμης, Ἀργ. Διαμαντόπουλος, Γ. Περωτής, Δ. Κάρτσονας, Α. Κοντόσταυλος, Ι. Δ. Χατζῆ Νικολῆ, Ν. Παπανικολάου, Ι. Μπαλάφας, Ι.

Χωρεπισκοπίδης, Σ. Α. Νοταρᾶς, Α. Νοταρᾶς, Κ. Πανᾶρετος, Χ. Χριστόπουλος, Α. Βροντίσης Ρ. Τσιρόπουλος, Μ. Ρουσόπουλος, Ν. Βαρθολομαίου, Φ. Φίλωνος, Γ. Λάμπας, Ξενοφῶν Βαλαωρίτης, Α. Παπαλουκάς, Ἰωάννης Παπαζαφειρόπουλος, Π. Μανέτας, Ἀρ. Σκελαρόπουλος, Φίλιππος Βάρβογλης, Α. Κατριβάνος, Γεώργιος Νικολαΐδης, Σ. Ζερβός, Α. Κουμουνοδούρος, Π. Μποῦτος, Ε. Μυκωνίος, Μ. Δαμηράλης, Α. Δαμίας, Γ. Ν. Σισμάνης, Κ. Εὐθυμίουπουλος, Α. Πετσάλης, Α. Μαυρομιχάλης, Α. Καπετανάκης, Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος, Μ. Κανελλόπουλος, Π. Κωνσταντᾶς, Θ. Ῥωμαῖος, Α. Ἰακωβάτος, Π. Ξυδιάς, Α. Καραλιβάνος, Παναγιώτης Νεζερίτης, Ν. Καραπαυλος, Α. Μισυρλής, Κ. Δαρειώτης, Γ. Φλωριάς, Γ. Α. Γεωργιάδης, Α. Θεοχάρης, Νικολ. Σούτσος, Γ. Μπούμπουλης, Ι. Ζαλλώνης, Κάρ. Νάζης, Σ. Σωτηρόπουλος, Θ. Ἀναστασόπουλος, Ι. Μεγαπάνος, Ν. Πιπίνος, Α. Τσαμαδός, Γ. Ζουλούμης, Κ. Δ. Χατζίσκος, Α. Κριεζώτης, Ν. Καφετζόγλου, Ν. Καλάρης.

Οἱ κατὰ τῆς προτάσεως ψηφίσαντες.

Μ. Καίρης Ὁρφανός, Γεώργ. Α. Τζώκρης, Α. Γ. Ράλλης, Ο. Μακρυγιάννης, Στ. Κολιάτζος, Κ. Στράτος, Θ. Δηλιγιάννης, Εὐθ. Δηλιγιάννης, Γ. Λαδόπουλος, Α. Α. Ἀντωνόπουλος, Γ. Πλαπούτας, Α. Πετροπουλάκης, Κ. Κοσονάκος, Κ. Ἀναγνωστόπουλος, Γ. Ζουμπουλάκης, Α. Γ. Δημητριάδης, Γ. Κατβίκης, Κ. Λομβάρδος, Ν. Λούντζης, Ἀνδρ. Γαίτας Φωσκάκης, Ι. Νέγκας, Α. Κολυβάς, Κ. Ζαρειφόπουλος, Α. Διζμάντης, Ν. Νομικός, Ἀρ. Βαλέττας, Αἴας Καραβίας, Ἀθ. Γ. Πετμεζᾶς, Νικολ. Πετμεζᾶς, Περ. Μαυρομιχάλης, Ποθητὸς Ρεβελάκης, Π. Γεννατᾶς, Ν. Βασιλάκης, Ρόκος Χοϊδᾶς, Α. Βαρβαρῆγος, Κ. Κατσικόπουλος, Γερ. Σέρβος, Ἀριστ. Ρούκης, Α. Ζέγγελης, Γ. Μαλίας, Χ. Τρικούπης, Γ. Προβελέγγιος, Α. Κυριακίδης, Εὐθ. Πλαστήρας, Π. Ἰατροῦ, Α. Καπετανάκος Μαυρομιχάλης, Χ. Α. Κανελλόπουλος, Σπ. Μαρτζοῦκος, Ι. Βελιανίτης, Γ. Ροῦφος, Α. Ρικάκης, Ι. Δουλίδης, Ι. Δούμας, Κ. Στεργιαλόπουλος, Ι. Δροσινός, Θ. Γκίκας, Κ. Διοβουνιώτης, Γ. Τ. Θωμάς.

Ἡρῆθη ψῆφον.

Ὁ κ. Μιλτιάδης Κ. Κανάρης.

Ἀπόντες βουλευταί.

Ο. Παπαλεονάρδος, Α. Καλλιφρονᾶς, Α. Γρίβας, Α. Λιδωρίκης, Ν. Κατζίκαπῆς, Ἐπ. Κρεστενίτης, Αὐγ. Πετραλιάς, Α. Κατζίνας, Βαρβαρῆγος Πήλικας, Ἰάκ. Πολυλάς, Γ. Κούστας, Ἀριστ. Μεντζελόπουλος, Ἀγ. Μεταξᾶς, Π. Βενιεράτος, Ν. Βαλσαμάκης, Α. Ραπτάκης, Ν. Λεώπουλος, Α. Μαυρομιχάλης, Ἀναστ. Κορφιωτάκης, Γ. Μαχαίρας, Ἦλ Κοσονάκος, Κ. Βασιλάκης, Σπ. Ἀντωνόπουλος, Ἀθ. Ροντήρης, Κιμ. Χριστοδούλου, Ι. Γερ. Μαυρομιχάλης, Ν. Μεταξᾶς, Π. Τζαμάλας, Α. Σιμόπουλος, Α. Πατρινός, Ι. Ἀννίνος Καβαλιεράτος, Ε. Ἀντύπας, Α. Κουνουπιώτης, Α. Χρηστίδης, Γερ. Μαυρομαρᾶς, Γ. Γεωργακόπουλος, Α. Γ. Βούλγαρης, Θ. Παπακώστας, Β. Ν. Βουδούρης.

Δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ψηφιοφορίαν ἅπαντες οἱ ὑπουργοί.

## Ἔργασια τῆς Βουλῆς

Συνεδρίασις τῆς 27ης Νοεμβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ προέδρου κ. Θ. Ζαίμη.

Ἀπαρτίας γενομένης ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

— Ἀναγινώσκεται ἐγγράφον τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πρὸς τὸν προεδρεῖον τῆς βουλῆς, δι' οὗ ἀγγέλλεται ὁ σχηματισμὸς νέου ὑπουργείου.

**ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.** Μετὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν μοὶ ἀνετέθη ὁ σχηματισμὸς ὑπουργείου, ὃπερ ἔπραξα ἐκ καθήκοντος. Ἡ ἐντολὴ, ἥτις μᾶς ἀνετέθη εἶναι λίαν δύσκολος, ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι θέλομεν τύχει τῆς ὑποστηρίξεως τῆς βουλῆς. Αἱ περιστάσεις ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς εἶναι κρίσιμα. Τί φρονεῖ ἡ κυβέρνησις ἐπὶ τούτων, εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν βουλὴν ἐκ τῶν παρατεταμένων ἀγορεύσεων. Μετὰ δύο συνεδριάσεις θέλομεν ὑποβάλλει τὰ περὶ τῶν παρασκευῶν τῆς χώρας νομοσχέδια, ὧν βᾶσις εἶναι, 1) συμπλήρωσις τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ διὰ νέας στρατολογίας, 2) κατασκευὴ τακτικῆς ἐφεδρείας, 3) τροποποιήσις τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμου, 4) ὁμοιόμορφος καὶ ἐντελέστερος ὀπλισμὸς, 5) νέον σύστημα στρατολογίας. Ὡς πρὸς δὲ τὰ οἰκονομικά, φρονούμεν, 1) ὅτι τὸ δημόσιον χρέος δὲν πρέπει ν' αὐξήσῃ ὑπερᾶν τῶν ἀπαιτουμένων καὶ ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὰς προπαρασκευάς, 2) τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους ὄντος πολυτελοῦς, ὀφείλομεν νὰ περικώψωμεν τὰς δαπάνας, 3) ἡ προσθήκη νέων φόρων θὰ ἦναι τὸ τελευταῖον καταφύγιον μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῶν ἄλλων μέσων.

**ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ.** Ἐπειδὴ τὰ συγκροτοῦντα τὸ ὑπουργεῖον μέλη ἀνήκουσιν εἰς μίαν μόνον τῶν μερίδων τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν πρῶην κυβέρνησιν, ἀναγκάζομαι νὰ ὑποβάλω τὴν ἀκόλουθον πρότασιν.

«Ἡ βουλὴ μὴ θεωροῦσα τὸ ὑπουργεῖον πληροῦν τοὺς ὁρους κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ παρᾶσχῃ αὐτῇ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν».

**ΡΙΚΑΚΗΣ.** Ἀφοῦ τὸ κοινοβούλιον κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν ἀπεφάνθη κατὰ τοῦ τότε ὑπουργείου τὸ στέμμα ὁρθῶς ἀπετάθη πρὸς τὴν πολυαριθμοτέραν μερίδα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Δὲν δυνάμεθα ἐπομένως νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ ὑπουργείου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν αὐτοῦ, ἀφοῦ τὰς ἐξετάσωμεν.

**ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.** Ἡ τύχη τῆς προτάσεως μᾶς εἶνε ἀδιάφορος. Δὲν ἔχομεν μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ κρατήσωμεν τὴν ἐξουσίαν, ἀφ' ἑτέρου τὸ συνταγματικὸν ἢ μὴ τῆς ἐλευσεως ἐνὸς ὑπουργείου δὲν κρίνεται κατὰ τὰς ἀρχάς, ἀλλ' ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν ἐξέθηκεν. Ἀφοῦ ἐξετάσῃτε τὸ πρόγραμμά μας, τότε δύνασθε νὰ καταδικάσῃτε τοῦτο καὶ τὸ ὑπουργεῖον δύναται ν' ἀποσυρθῇ χωρὶς νὰ προσβληθῇ τὸ κοινοβούλιον καὶ χωρὶς ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι πολεμοῦσιν αὐτὸ ἐκ ποταπῶν καὶ προσωπικῶν παθῶν. Παρακαλῶ νὰ προβῇτε εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

**Α. ΠΕΤΣΑΛΗΣ.** Ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ πρότασις καλῶς ὑπεβλήθη.

**ΤΡΙΚΟΤΗΣ.** (Τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Τρικούπη βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἀνωτέρω καταχωριζομένην ὁλόκληρον ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν τῆς βουλῆς.)

**ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.** Ὑποστηρίζει, ὅτι πρέπει ὅσον τάχιον ν' ἀποδειχθῇ ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἔχῃ τὴν πλειονοψηφίαν.

**ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.** Αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουσι τὰς συμμαχικὰς κυβερνήσεις· θὰ καταψηφίσω τῆς κυβερνήσεως, διότι ἡ πολιτικὴ, ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνέπτυξε, δὲν εἶνε ἀσφαλής.

**ΡΙΚΑΚΗΣ.** Ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ βουλὴ πρέπει νὰ περιμείνῃ νὰ φέρῃ ψῆφον ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τῆς κυβερνήσεως.

**ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.** Δὲν θὰ καταγίνω εἰς θεωρίας, θὰ ἐρωτήσω ἀπλῶς ἐν ὀλίγοις, ἀποῖα ἡ πρακτικὴ σημασία τῆς ψήφου, ἣν μᾶς προσκαλοῦσι νὰ δώσωμεν σήμερον; «Ἡ πλειονοψηφία τῆς βουλῆς ἐκράνησε τὴν πεσοῦσαν κυβέρνησιν μὴ ἀποβλέπουσα εἰς τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ καταδικάζουσα τὰ διὰ τὰς παρασκευὰς μέτρα αὐτῆς. Ἡ παρούσα κυβέρνησις ἐκήρυξεν, ὅτι ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν θὰ ὑπο-

βάλῃ τὰ νομοσχέδιά της, προσέθεσε δὲ, ὅτι θὰ κάμῃ τὰς παρασκευὰς ἄνευ φόρων ἢ πεσοῦσα κυβέρνησις ἔλεγεν ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ ταύτας ἄνευ ἐπιβολῆς νέων φόρων 13 ἑκατομυρίων. Εἶπατε καθαρά, ὅτι μᾶς προσκαλεῖτε νὰ καταψηφίσωμεν τὴν παρούσαν κυβέρνησιν μόνον διὰ προσωπικοῦς λόγους, σεῖς οἵτινες λέγετε, ὅτι ἀπὸ προσωπικὰ δὲν ὀδηγεῖσθε, καθότι, ἂν θέλετε νὰ εἴπητε ὅτι καταψηφίζετε τὴν ἐνεστῶσαν κυβέρνησιν, διότι σὰς εἶπεν, ὅτι θὰ κατορθώσῃ τὰς προπαρασκευὰς ἄνευ ἐπιβολῆς νέων φόρων, καὶ θέλετε νὰ ἐπαγαφῇτε τὴν πεσοῦσαν, ἥτις σὰς ἐζήτησε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον 13 ἑκατομύρια νέων φόρων, εἶναι τὸ αὐτὸ, ὡς νὰ εἴπητε, ὅτι παραβιάζετε τὴν πρωτίστην ἐντολήν σας, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ, ἔπεται ἀναγκαιῶς τὸ συμπέρασμα, ὅτι εἰς τὴν καταδικαστικὴν ταύτην ψῆφον μᾶς προσκαλεῖτε νὰ ὀδηγηθῶμεν μόνον καὶ μόνον ἀπὸ λόγους προσωπικοῦς. Δὲν ἤμην καὶ δὲν εἶμαι πολιτικὸς φίλος τοῦ κ. Δεληγεώργη, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ὀφείλω νὰ σταθμίω τὴν κατ' αὐτοῦ τυχὸν ἀποδοκιμαστικὴν ψῆφον μου. Θὰ περιμένω νὰ φέρῃ ἡ κυβέρνησις τὰ σχέδιά της, διὰ νὰ ἴδω, ἂν αἱ ἐπαγγελίαι τῆς ἐπαληθεύσωνται καὶ ἂν τὰ νομοθετήματά της εἶνε ἐπαρκῆ διὰ τὰς προπαρασκευὰς, δὲν πρόκειται δὲ νὰ περιμένωμεν, ὡς μᾶς εἶπεν ἡ κυβέρνησις, ἢ ἐπὶ δύο ἡμέρας. Πρὸς τί ἡ σπουδὴ αὕτη πρὸς ἀνατροπὴν κυβερνήσεως χθὲς συστηθείσης; θέλετε ὁ κ. Δεληγεώργης νὰ πέσῃ μετὰ τὴν σημαίαν ὅτι ἡ δύναμις νὰ πράξῃ πολλὰ, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀφήσατε; Ἄν πέσῃ ὁ κ. Δεληγεώργης, τὸν συγχάριζω ὅτι ἐπὶ τοιοῦτου ζητήματος πίπτει.

**Θ. ΔΗΛΙΑΓΙΑΝΝΗΣ.** Εἶμαι ἡναγκασμένος νὰ δηλώσω ὅτι, ὡς δὲν ἐθώρησα ἐπαρκῆς τὸ πρὸς ὑπουργεῖον, οὕτω θεωρῶ ἀνεπαρκῆ καὶ τὸ παρόν. Διὰ νὰ μὴ ἔχω δὲ τὴν εὐθύνην τῶν πτώσεων τῶν κυβερνήσεων, δὲν δύναμαι νὰ καταψηφίσω αὐτοῦ.

— Κηρυχθείσης περαιωμένης τῆς συζητήσεως καὶ γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἡ πρότασις τοῦ κ. Εὐθυμίουπούλου ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 85 κατὰ 57, ἐνὸς ἀρνηθέντος.

Λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 4<sup>1</sup>/<sub>2</sub> Μ. Μ.

## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

### ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΜΕΤΟΧΟΥΣ.

#### Τῆς Ναυτικῆς Τραπεζῆς «Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ».

Συνεπεία ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, παρακαλοῦντα ὅσοι τῶν κ. κ. μετόχων κατέχουσιν ἐτι ἐκ τῶν νέων μετοχικῶν τίτλων τῆς Τραπεζῆς «Ὁ Ἀρχαγγέλος» μὴ φερόντων τὸ ἀναλογεῖν χαρτόσημον, νὰ παρουσιάσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν ταμίαν τῆς διευθύνσεως τῆς Τραπεζῆς ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς δευτέρας, 29 τρέχοντος, ὅπως προσκολληθῇ τὸ χαρτόσημον.

Οἱ τίτλοι δύναται νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς σφράγισιν παρὰ τοῦ ιδιοκτῆτου ἢ ἄλλου οἰουδήποτε κατόχου. Παρὰ τοῦ προσάγοντος τοὺς τίτλους οὐδεμίαν ζητεῖται πληρωμὴ διὰ τὸν προσκολλώμενον ἐνησημον χαρτῆν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1876.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς διευθύνσεως)

(Β'. 25—6.)

ΕΝ Τῷ Καφενεῖῳ Ἑρμάνου καὶ Χαράμη, πρὸς Α. Τσόχα, ἐκμισθῇ ἐκ Βιέννης ζῦθος (Birra) ἀρίστης ποιότητος ἐκ τοῦ περιωνύμου ζυθοποιείου Dreher.

(Β'. 24—6.)

ΟΣΤΙΣ ζητεῖ τυρὸν καὶ βούτυρον γνήσιον τῆς Ὀλλανδίας ὡς καὶ τὰ περίφημα σιγάρα τοῦ Ribbius Pelletier ἀφικθέντα διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Ὀλλανδίας ἀτμοπλοίου, ἃς ἀποταθῇ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Κόλα εἰς Πειραιᾶ, καὶ ὁδὸς Αἰόλου οἰκία Μελαῖ εἰς Ἀθήνας.

Ἐπίσης σπερματσέτα ἀγγλικά ἀ. ποιότητος.

[B'. 16—στ']

### New arrival.

Cheshire cheese. Dutch cheese. Selected choicest butter. Mild salted Milanese fresh butter. Allsopp's drought pale Ale. Manzanila and Amontilado dry Sherry. Portwine.

Apply to C. G. Kolas.

near the Railway Station,

Piraeus.

and Eolus Street, oppisite the National Bank,

Athens

[B'. 22—γ]

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 30 πήχεις βελούδον μεταξωτὸν, χρώματος μαύρου, εἰς μετρίαν τιμὴν. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ γείνη ἀγοραστὴς ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἦρας».

[B'. 28—δ.]

Ο ΕΜΠΟΡΟΣ κ. Ἰωάννης Σ. Ἀποστολόπουλος εἰδοποιεῖ, ὅτι ἀπεφάσισε τὴν ἐκποίησιν τοῦ πλήθους τῶν ὑπολφίπων ἐμπορευμάτων τοῦ καταστήματός του διὰ δημοπρασίας, ἐπίσης καὶ διαφόρων ΡΕΒΟΛΒΕΡ ἀλανθάσιων σχεδόν, μετὰ τὸ τέταρτον τῆς ἡμέρας αὐτῶν.

Ἡ δημοπρασία ἀρχεῖται καθ' ἑκάστην ἀπὸ σήμερον.

Τὸ κατάστημα εὑρίσκεται εἰς τὴν οἰκίαν του παραπλεύρως αὐτῆς ἀριθ. 3, ἀπέναντι τῆς μεγάλης οἰκίας Κορομηλᾶ.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ ὀφειλέται αὐτοῦ νὰ εὐαρεστηθῶσι πλέον καὶ ἐξοφλήσωσι τὰ χρεῖα των, διότι ἄλλως, ἀναγκάζεται μετὰ λύπης του οὐ μόνον νὰ καταφύγῃ δικαστικῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τοῦ τύπου, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς ὀφειλῆς. (B'. 27—α'.)

### ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

TO

### BYZANTIUM

Πλατεία Συντάγματος.—Ἀνατολικομεσημβρινόν.

Δι' οἰκογενείας

Ὡραιότερα θέσις τῶν Ἀθηναίων.—Ἐπιπλά καινουργῆ.

Τὸ γνωστὸν τοῦτο ξενοδοχεῖον ἐπὶ φιλοκαλίᾳ, καθαριότητι ταχίστη ὑπηρεσίᾳ καὶ τελείᾳ μαγειρικῇ, εἰδοποιεῖ τοὺς πελάτας του καὶ τοὺς μέλλοντας νὰ προσέλθωσιν, ὅτι πρὸς εὐκολίαν των, ἐνοικιάζει ἀπὸ τοῦδε καὶ δωμάτια μετὰ καὶ ἄνευ τροφῆς. Πρὸς δὲ, ὅτι ἐκτὸς τῆς ἰδιαιτέρας τραπέζης (Table d'Hôte) συνέστησε καὶ ἐστιατόριον (Restaurant) εἰς τὴν ἐπὶ τῆς πλατείας μεγάλῃν αἴθουσαν αὐτοῦ.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

[345—ε.]

Ἡ παρὰ τὴν ὁδὸν Λυκαβητοῦ οἰκία τοῦ κ. Κωνστ. Δούμα ἐνοικιάζεται μετ' ὅλων τῶν ἐπιπλῶν. Ἡ διέθυσσις εἰς τὸν ἴδιον. (B'. 21—ε.)

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.—L' Éclair

Σειρὰ θεωρείων B'.

#### LIQUEURS D'AMSTERDAM.

en demi Cruche et en Carafes  
Crème de menthe  
idem moca  
idem vanille  
idem roses  
idem menthe surfine  
idem » » verte poivrée  
idem anisette surfine

#### LIQUORI di MILANO.

Elixir Coca  
» Cagliostro  
» China  
vermoutti con  
china di Torino

#### LIQUEURS DES ILES DE LA MARTINIQUE

Demi litre Blles Cacao  
» » Crème de Moca  
» » » Noyaux  
» » » thé  
» » » Ananas  
» » » Praline grillé à la vanille.

ROWLAND'S MACASSAR OIL and KALYDOR  
SULFATE de QUININE PELETIER de LONDRES.

S'adresser à C. G. Kolas près la garre du chemin de fer au Pirée  
et vis à vis la Banque Nationale à Athènes.

(B'. 15—στ'.)

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΠΑΣΣΑΡΗ.